

Erik Ludvig Henningsen

(29. august 1855 i København – 28. november 1930 sammesteds) var en dansk maler og illustratør. Han var bror til Frants Henningsen.

Han far, Frants Ludvig Henningsen (1820 – 1869), var grosserer. Moren var Hilda Charlotte Christine født Schou (1824 – 1880). Erik Henningsen kom tidlig i malerlære hos dekorationsmaler Adolph Helleesen. Han tegnede hos C.V. Nielsen og kom ind på Kunstakademiet i 1873, hvor han fik afgangsbetegnelse 1877 og senere forskellige akademiske udmærkelser som årsmedalje både i 1887 og 1890, det Anckerske Legat i 1889 og i 1892 en rejseunderstøttelse på 1000 kr. På sine rejser besøgte han Tyskland, Italien, Frankrig og Holland. Som kunstner har han særlig skildret det københavnske gadeliv og vundet sig et anset navn som folkelivsmaler; han har et åbent blik for livets lyse sider, er en fortræffelig skildrer af den københavnske almue og ser på den med et

vist satirisk lune, der dog er mere godmodigt end egentlig bidende. Til hans mest bekendte arbejder hører *Morgen i Adressekontorets Gaard* (1881) med en samling typer på københavnske tjenesteesøgende, *En Snevejrdsdag på Gammeltorv* (1886) med en væltet droske i forgrunden, *Frikvarter i Efterslægtens Skole* (1887), *Infanteriets Vagtparade* (1888), *En Grundlovsfest på Landet* (1891), *Dans ved Grøndalshuset* (1892) og endelig det anselige *Sat ud* (1892), et usædvanlig dygtigt genrebillede fra en af Københavns forstæder, i hvilket kunstneren vistnok er nået højest i psykologisk skildring. I år 1900 udskrev bryggeriet Tuborg en plakatkonkurrence om en "dekorativ reklameplakat" i anledning af 25-års jubilæum. 1. præmien gik til maleren J.F. Willumsen. Imidlertid var det Erik Henningsens forslag, *Den tørstige mand*, der blev sat i produktion.^[1]

5. november 1886 ægtede Henningsen Mary de Dompierre de Jonquières (født 2. maj 1858), datter af Godefroi Chrétien de Dompierre de Jonquières, kontorchef i det slesvigske ministerium, og søster til Frederik de Jonquières.

Han var Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd.

Fristil

I Sommeren 1920 besøgte Professor og Kunstmaler Erik Henningsen Als.

Han vilde gerne male et Billede af de danske Soldater, når de kom til Dybbøl, men han vilde først have malet nogle som kunde vinke efter Soldaterne.

Henningsen tog Logi på Banegården i Guderup, og en Dag kom han ind til min Bedstefar, som boede tæt derved, og spurgte om han ikke kendte en Kone med et lille Barn som vilde stå for ham, mens han malede Maleriet, det gjorde min Bedstefar, og sagde, at han i

Nabolandsbyen havde en Datter, som havde et Barn på 1 år. Den Kone var min Moder, og Barnet var mig.

Henningsen gik straks til min Moder, og spurgte hende om hun og Barnet kunde stå for ham.

Det lovede Mor, og da Dagen kom, fik jeg en hvid Jakke og Kyse på, og så skulde min Moder stå med mig på Armen i vor Nabos Gaard, og så begyndte Henningsen at male.

Han malede i flere Dage i ca. en Time ad Gangen. Det var ikke let for min Moder at blive ved at bære på mig.

Da Mor og jeg var malet, tog Henningsen til Dybbøl, og malede de danske Soldater der.

Han satte således Maleriet sammen af hvad han havde malet ad flere Gange.

På Maleriet er der i Baggrunden et Stengærde, og på det står en anden Pige, det er min Moders Kusine, og bagved Gærdet står to Karle, den ene er min Moders Fætter.

For ca. 10-11 år siden var min Bedstefar og Bedstemor rejsende for at besøge min Onkel i København. I de Dage var der forårs-Maleriudstilling på Charlottenlund i København.

Mine Bedsteforældre vidste, at også det Maleri fra Dybbøl, vilde blive udstillet.

De tog til København en Dag, og i det allersidste Værelse fandt de Maleriet. Men de blev overraskede, for de troede da at de kunder kende os.

Men Henningsen havde slet ikke malet det, så det lignede os.

Det var ikke af den Grund, at kan ikke kunde, for han maalede et Billede af min Bedstefar. Dette forærede han Mor, fordi hun havde gjort sig den Ulejlighed at stå for ham. Nedenunder står Billedet: Til Fru Thomsen, med Tak fra Erik Henningsen.

For flere år siden var dette Billede i "Modersmål" og for to år siden, da Erik Henningsen døde, var der også nogle Billeder af hans Malerier, hvoriblandt Billedet fra Dybbøl var i "Familie Journal" og ligeledes i "Dybbøl Posten".

Henningsen har sendt et Fotografi af Maleriet til mine Bedsteforældre, som nu har foræret Mor det.

(Skrevet af Kjestine Thomsen, 13 år gammel i 1932)

